

избѣгали полу-голи отъ бивуака. Не сж виновати нито опълченцитѣ, нито офицеритѣ, а е виновато началството, за гдѣто не бѣ взело нужнитѣ прѣдпазителни мѣрки.

Материялнитѣ загуби отъ неочакваното стремително нападение на Черкезитѣ бѣха, сравнително, не голѣми: 18 опълченци убити и 2 офицери ранени, отъ които едина, а именно Подпоручикъ Максютенко умрѣ слѣдъ 3 дена. За туй нравственното поражение бѣше голѣмо. Особенно потрѣсающе впечатление това направи на Генералъ Столѣтова.

Съ увиснала глава, нравствено убитъ и почти захласнатъ, генерала ходяше по бивуака. И имаше защо да бѣде умисленъ. Ако Българското опълчение имаше много недоброжелатели, то Генералъ Столѣтовъ ги имаше не по-малко и тѣ, вѣроятно, щѣха да се воспользоватъ отъ случая за да му напакостватъ.

Слѣдъ отбиванието на Черкезитѣ, ний очаквахме общо настѣпление на Турцитѣ и за туй опълчението се расположи по слѣдующия начинъ:

3-тя дружина се расположи на мѣстото на 5-а, на сѣверъ отъ Зелено Дърво, по на дѣсно 2-а дружина, 5-а дружина се расположи при с. Баевци, 1-а дружина си остана на възвишенността и, най-насетнѣ, донския казашки полкъ на дѣсния флангъ — въ с. Топлишъ. Въ случай, ако Турцитѣ сериозно нападнаха Зелено-дървската позиция, този отрядъ, състоящъ отъ около 1600 щика и 300 пашки, щѣше да се окаже съвсѣмъ недостатъченъ и за туй, още въ сѣщия день, пристигна отъ резерва на шипченския отрядъ единъ пѣхотенъ полкъ и една батарея. Батареята се расположи на възвишенността при 1-а дружина, а пѣшия полкъ не далеко отъ с. Баевци.

Впрочемъ, пѣшия полкъ още въ сѣщия день се върна назадъ, като остави само единъ баталионъ на Зелено Дърво. Казваха, че Генералъ Столѣтовъ билъ молилъ Генерала Радецки, началника на 8 армейски корпусъ, да усили резерва на Зелено-дървския отрядъ поне съ единъ полкъ пѣхота.